

**MINISTERSTWO ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

**Departament Bezpieczeństwa
Żywności i Weterynarii**

ŻWorz/sf-053-15/2014 (693)

Warszawa, 2014.02.20

Pan

A [REDACTED] W [REDACTED]
a [REDACTED]@o2.pl

Szanowny Panie,

W odpowiedzi na list z 31 stycznia 2014 r. w sprawie sterylizacji i kastracji wolno żyjących kotów, Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi uprzejmie informuje, że nie jest właściwe do dokonywania interpretacji przepisów ustawy. Ministerstwo może przedstawić swoje stanowisko w zakresie stosowania określonych przepisów ustawy, jednak w przypadku ewentualnego skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego, należy mieć na uwadze, że sądy mogą zająć odmienne stanowisko od prezentowanego przez Ministerstwo.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. *o ochronie zwierząt* (Dz. U. z 2013 r. poz. 856) zapewnienie opieki bezdomnym zwierzętom oraz ich wyłapywanie należy do zadań własnych gmin. Zgodnie z art. 11a ust. 1 tej ustawy, rada gminy wypełniając powyższy obowiązek określa w drodze uchwały, corocznie do dnia 31 marca, program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt. Zgodnie z art. 11a ust. 2 pkt 4 ustawy program ten obejmuje obowiązkową sterylizację albo kastrację zwierząt w schroniskach dla zwierząt.

Jednocześnie zgodnie z art. 11 ust. 3 ww. ustawy zabrania się odławiania zwierząt bezdomnych bez zapewnienia im miejsca w schronisku dla zwierząt, chyba że zwierzę stwarza poważne zagrożenie dla ludzi lub innych zwierząt. Odławianie bezdomnych zwierząt odbywa się wyłącznie na podstawie uchwały rady gminy.

Mając powyższe na uwadze, Ministerstwo uprzejmie informuje, że zgodnie z przepisami ustawy *o ochronie zwierząt*, obowiązkową sterylizację lub kastrację zwierząt można wykonać jedynie w schronisku dla zwierząt. Jednocześnie, aby zwierzę bezdomne mogło zostać do tego zabiegu odłowione, schronisko, w którym zabieg ten miałby się odbyć, musi mu zapewnić w nim miejsce. Oznacza to, że zwierzę nie może w schronisku przebywać jedynie na czas trwania zabiegu.

Ponadto art. 11a ust. 2 ustawy wskazuje obligatoryjne elementy, jakie powinien objąć program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt. Jest to zamknięty katalog działań, który, w opinii Ministerstwa nie pozwala organom gminy na prowadzenie bardziej elastycznej polityki w tym zakresie i podejmowanie działań dodatkowych i programów walki z bezdomnością, takich jak dofinansowanie właścicielom

na podstawie czego ustalili, że opieka nad zwierzęciem, nie obejmuje zapobiegania niepożądanemu rozmnażaniu. Czy opiekę nad własnymi zwierzętami towarzyszącymi też tak pojmują, a później topią młode w wiadrze, albo wywożą niechciane zwierzaki do lasu czy podrzucają do schronisk?

Ministerstwo łaskawie zauważyło, że jest „coś takiego” jak koty wolno żyjące, a to nowość, ale i wielka radość z naszej strony, że tak ich oświeciło

psów i kotów dobrowolnej sterylizacji lub kastracji ich zwierząt lub prowadzenie sterylizacji lub kastracji wolno żyjących kotów.

W opinii Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi opieka nad wolno żyjącymi kotami obejmuje m.in. ich dokarmianie, zapewnienie schronienia, odrobaczanie oraz zabiegi lekarsko-weterynaryjne związane z ratowaniem życia lub zdrowia. W tak definiowanym pojęciu „opieki” nie mieszczą się zabiegi sterylizacji i kastracji, których nie można uznać za ratujące zdrowie lub życie.

Ponadto Ministerstwo uprzejmie informuje, że art. 4 ustawy, który zawiera definicje pojęć używanych na potrzeby tej ustawy, nie zawiera definicji „kotów wolno żyjących”. Koty z pewnością należy zaliczyć do zwierząt domowych czyli tradycyjnie przebywających wraz z człowiekiem w jego domu lub innym odpowiednim pomieszczeniu, utrzymywanych przez człowieka w charakterze jego towarzysza.

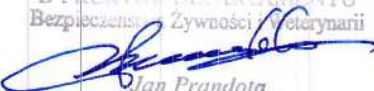
Ustawodawca wskazując, że program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt ma objąć opiekę nad wolno żyjącymi kotami, w tym ich dokarmianie, wyłączył je z kategorii zwierząt bezdomnych, za które zgodnie z art. 4 pkt 16 rozumie się zwierzęta domowe lub gospodarskie, które uciekły, zabłąkały się lub zostały porzucone przez człowieka, a nie ma możliwości ustalenia ich właściciela lub innej osoby, pod której opieką trwale dotąd pozostawały.

W związku z tym można uznać, że zamysłem ustawodawcy było stwarzanie wolno żyjącym kotom warunków bytowania w miejscach ich dotychczasowego przebywania, a nie ich wyłapywanie i umieszczanie w schroniskach dla zwierząt. Nie jest jednak zasadne uznanie wszystkich bezdomnych kotów za koty wolno żyjące.

Jednocześnie należy zauważyć, że program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt obejmuje m.in. zapewnienie bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku dla zwierząt, odławianie bezdomnych zwierząt oraz obowiązkową sterylizację albo kastrację zwierząt w schroniskach dla zwierząt. Mając powyższe na uwadze, należy podkreślić, że obowiązkowa sterylizacja albo kastracja zwierząt w schroniskach dotyczy jedynie zwierząt, które przebywają w schroniskach, m.in. na skutek działania gmin wypełniających obowiązek zapewnienia opieki bezdomnym zwierzętom oraz ich wyłapywania. Przepis ten dotyczy zwierząt bezdomnych, w związku z tym, zwierzęta posiadające właściciela lub inną osobę, pod której opieką trwale pozostają, mogą być poddawane zabiegom sterylizacji lub kastracji poza schroniskami przez osoby do tego uprawnione.

czyli nie dotyczy zwierząt wolno żyjących, które nie są zwierzętami bezdomnymi, a w związku z tym przepis ten nie dotyczy również wolno żyjących kotów.
To miło, że udało się to po 2 latach ustalić.

Z poważaniem

DYREKTOR URZĘDU
Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii

Jan Prandota